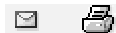

GÁLAMECCSEL EMLÉKEZNEK A 2005-ÖS EHF-KUPA DIADALRA

Nagyon fontos évfordulóhoz közeledik a Fehérvár KC. Női kézilabdázóink csapatsportágban egyedüli fehérváriként nyertek nemzetközi kupát, jelesül tíz esztendővel ezelőtt, 2005 májusában az EHF-kupát. A klub legnagyobb sikerének kerek évfordulóján gálamérkőzéssel ünnepelnek, a találkozón az akkori és a jelenlegi együttes tagjai csapnak majd össze.

A Fehérvár KC első csapatának szakmai stábjában ma ketten is ott vannak azok közül, akik 2005-ben a jégcsarnokban ünnepeltek a Győr elleni finálé után. Sugár Tímea ma a kapusok felkészítéséért felel, akkor pedig a gólvonalon állva harcolt a gárda sikeréért.

„Nagyon távolinak tűnik most a tíz évvel ezelőtti menetelés, de nagyon sokszor emlegetjük ma is. – kezdte Sugár Tímea a visszaemlékezést. – Sokan csak a döntőről beszélnek, pedig nekünk nem csak Győrt kellett legyőzni, az igenis egy nagyon komoly sorozat vége volt, főleg úgy, hogy szinte minden párharcba úgy mentünk bele, hogy azt mondták: nem mi vagyunk az esélyesek. Aztán hoppá, mindig mi nyertünk! Ugyanez volt a döntőben is. Ott az első meccs nem úgy sikerült, ahogy elterveztük, és a visszavágó előtt kis túlzással csak mi, a csapat hittünk benne, hogy győzhetünk. Hogy mi volt annak a gárdának az erőssége? Szerintem a három ember, akik kiemelkedtek abból a csapatból: Balogh Bea, Siti Bea és én olyan húzóerőt tudtunk teremteni, ami után jöttek a többiek. És nemcsak a mérkőzéseken volt ez így, de az edzéseken is. Nem szabad megkerülni Szabó Edina személyét sem, aki olyan együttest tudott összerakni, amely egy igazi, nagybetűs csapat volt. Hittünk magunkban az elsőtől az utolsó pillanatig, és sosem azzal foglalkoztunk, hogy ki mit mond, hanem azzal, hogy kihozzuk magunkból a legtöbbet!”

Siti Bea, Sugár Tímea, Tápai Szabina és Lőw Andrea ünnepli az EHF-kupa aranyérmét 2005 májusában, a fehérvári jégcsarnokban

Siti Bea, a Fehérvár KC edzője annak idején két gólt szerzett a Győr elleni fehérvári, 28-19-re megnyert találkozón. Mint mondja, nagyon sok szép emléket, pillanatot őriz 2005-ből: „Nem nagyon tudnék kiemelni csak egy mozzanatot az akkori sikersztoriból. Bennem először is nagyon megmaradt a dán mérkőzés a maga pikantériájával, a körülményekkel, hogy hol szállásoljanak el minket, hogy hol, mikor tudunk edzeni. Ennek ellenére ez egy nagyon jó hangulatú felkészülés volt a maga nehézségeivel együtt. De számomra nagyon emlékezetes maradt az itthoni Fradi elleni meccs is, mert ugye az első találkozón itthon kikapunk. Már akkor is benne volt mindenkiben, hogy a Fradi otthonának katlan jellege van, és nagyon nehéz ott nyerni, nekünk mégis sikerült. És ott van persze a hazai döntő. A döntő a jégcsarnokban, rengeteg ember előtt. Annak olyan fantasztikus atmoszférája volt – az eredménynek is köszönhetően – ami az egészet egy hihetetlen

élményé tette!”

Hogy az atmoszféra 2015. május 29-én olyan lesz-e, mint 2005. május 22-én, arra nem vennénk mérget. Arra már sokkal inkább, hogy nagyon sokan lesznek kíváncsiak az akkori hősökre. Azt pedig csak reméljük, hogy a nem is oly távoli jövőben a maiak is átélhetnek valami hasonlót. Tavaly nagyon közel jártak ehhez Tilingerek.